HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

למטעי כרם. ויהנו שכיניה ושבח הוא לה שמזכרת לטובה: **חצה.** עץ שפותח פיו שלא יכול לדבר: **לך דומיה.** הכל שותקין כנגדך: **שדומה עליו כו'.** נוחין לו יסורין שמקבלן מהקבה: **ולך ישוש נדר.** שותה דומיה שהוא דומה[ט] ביסורין דומה לו כשילוש נדר: **מעין ישיחוהו.** כמעין של שיתין נקב שבנין המוצא שיחוך היין של ספלים יורד לתוכו כל השנה כדאמרי' בגולג ובערבה (סוכה מט.): **הפוצעי' כי.** עדיין ופצי' נשבח תוכעתה ושבח: **דח"ש.** להא דר"ל בפוצעי ישראל מוקי לה להאי קרא לכתיב ושבח לא תכבה קשיא לידיה לדידיה: **ולא מבשקר.** אימא מכירו שהוא יהודי דמשבח עלמו ודומה לו כמי שאינו נימול: **ממוליח והמעלה.** המוליח מחכה מארץ מלריס (ויקרא כג) וכן המעלה מחכה מארץ מלריס (שם יח): **דפצעי.** בחייהם: **מכתן שחוט.** יוסה בן חמתי קאמר ליה: **בדבי רבן יוחנן בן זכאי.** בריית' שנסללה בבית מדרשו כעין תוספתא שסידר ר' חייא ור' הושעי': **ליני.** דקליס: **בערבן.** לגולג: **טיט סיון.** הוא לפא לעזוא בו ובלע"ז פנ"ק וסחם טיט היינו שרשוי לבנין: **שחת** ובאר שחת מלא מילחא היא: **על עסקי** [ט] **הנש.** עריות: **הפפה.** גיהנם לכתיב בההוא קרא מדורתה שם ועליס הרבה: **ביש שאן פיחחו.** שפירותיו ממוקין מכל ארץ ישראל: **משפחה בפירות דעבר ימינה.** משפחה[י] בפירות של עבר הנהר פרת בדרומו: **רבקה ובנסת ורבקה יולפת.** ולא פרה ובנסת ופרה יולפת דל"ל לא הוו להו קשורות: **כמה רשפי ורוכה של פרה.** שנתנו חכמים שיעור להרחקת פסין מן הסוד שיהו רחוקין כדי רשפי ורוכה כדתנן בתמני' (יז:): שהן

שנים ולא שלטה בו האור פושעי ישראל שמליאין מצות כרמון שנאמר [4] כפלח הרמון רקתך ואמר ר"ש בן לקיש אל תיקרי רקתך אלא ריקתיך שאפי' ריקנין שבך מליאין מצות [ג] כרמון עאכ"ו אלא הא דכתיב עוברי בעמק הבכא ההוא דמחייבי ההיא שעתא בגיהנם ואתי אברהם אבינו ומסיק להו ומקבל להו בר מישראל שבא על בת עובד כוכבים דמשכה ערלתו ולא [ד] מבשקר ליה מתקיף לה רב כהנא השתא דאמרת הפושעים דפשעי ואזלי אלא מעתה דכתיב [5] המוציא [6] והמעלה דמסיק ודמפיק הוא אלא דאסיק ואפיק הכי נמי דפשעי הוא ואמר רבי ירמיה [ה] (בר) אלעזר שלשה פתחים יש לגיהנם אחד במדבר ואחד בים ואחד בירושלים במדבר דכתיב [7] וירדו הם וכל אשר להם חיים שאולה בים דכתיב [8] מבטן שאול שועתי שמעת קולי בירושלים דכתיב [9] נאם ה' אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלים ותנא דבי רבי ישמעאל אשר אור לו בציון זו גיהנם ותנור לו בירושלים זו פתחה של גיהנם ותו ליכא והאמר [ו] ר' מריון אמר ר' יהושע בן לוי ואמרי לה תנא רבה בר מריון בדבי רבי יוחנן בן זכאי שתי תמרות יש בגי בן הנום ועולה עשן מביניהן וזו היא ששנינו ציני הר הברזל כשירות וזו היא פתחה של גיהנם היינו דירושלים א"ר יהושע בן לוי ז' שמות יש לגיהנם ואלו הן שאול ואבדון ובאר שחת ובור שאון וטיט היון וצלמות וארץ התחתית שאול דכתיב [8] מבטן שאול שועתי שמעת קולי אבדון דכתיב [10] היסופר בקבר חסדך אמונתך באבדון באר שחת דכתיב [11] כי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת ובור שאון וטיט היון דכתיב [12] ויעלני מבור שאון מטיט היון וצלמות דכתיב [13] יושבי חשך וצלמות וארץ התחתית גמרא הוא ותו ליכא והאיכא גיהנם גיא שעמוקה [ז] (בגיהנם) שהכל יורד לה על עסקי [ח] הנם [פ] והאיכא תפתה דכתיב [14] כי ערוך מאתמול תפתה ההוא שכל המתפתה ביצרו יפול שם גן עדן אמר ריש לקיש אם בארץ ישראל הוא בית שאן פתחו ואם בערביא בית גרם פתחו ואם בין הנהרות הוא דומסקנין פתחו בבבל אבני משתבח בפירי דמעבר ימינא רבא משתבח בפירי דהרפניא: וביניהן כמלוא שתי וכו': פשיטא כיון דתנא ליה דקשורות הוו אנן ידעינן דלא הוו מותרות מהו דתימא קשורות בעין קשורות אבל ממש לא קמ"ל ולא מותרות: אחת נבנסת ואחת יוצאת: תנא רבקה נבנסת ורבקה יוצאת: ת"ר כמה ראשה ורובה של פרה שתי אמות וכמה עוביה של פרה אמה ושני שלישי אמה.

[**פושעי** ישראל אין אור שולטת בהן ק"ו ממזבח הזהב. תימה דבמס' מגיגה (דף כז.) עגיל ק"ו מסלמלה דתלמידי חכמים אין אור שולטת בהן מק"ו וי"ל דפושעי ישראל פניהם מסחיר' ואלו תלמידי חכמי' כלל וכלל נמ]: **בר מבא** וכו' [ט]. לא שייך למחשניה בהזהב (ב"מ דף נח:): **גבי אלעזר** יורדין לגיהנם ואין עולין זה עולה כשקיבל דינו והא לגא חשיב התם פושעי ישראל בגופן והלמדוקין כו' [ט] לחין עולין לפי שאנוסים בבריית' [מ] ומע"ג דלמדנין פני חבירו חשיב ליה ותני ליה בתס' אבות מ"מ אלעזר בר מבא היה מלמדן ק"ו ממזבח הזהב. מימה לבתס' מגיגה (דף כז.) עגיל ק"ו מסלמלה דתלמידי חכמים אין אור שולטת בהן מק"ו וי"ל דפושעי ישראל פניהם מסחיר' ואלו תלמידי חכמי' כלל וכלל נמ]: **דילמא** היינו דירושלים. כדכתיב (יהושע טו) גיא בן הנם וגו' ירושלים ולא גרסינן היינו דמדכר: **באר** שחת כדכתיב כי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת. [והיינו בתר שחת] ומסתמי קרא הוא מצי לאתויי דמתו שאול והא לגא מייתי קרא [ס] ואמר מלהיס תורידם לבאר שחת דהתי קרא בקבר כתיב כדמוכח סיפא דקרא אבל דמים ומרמה לא ימלו ימיהם: **וצלמות** דכתיב יושבי חשך וצלמות. התי קרא בתהלים כתיב גבי [ע] מרגיעה לריכין להודות ורחמה כספרים דגרסי בטרם אלך ולא אשוב אל ארץ חשך וצלמות (איוב י') [חיתים גרס בתחתית כתיב] בימזוקאל (ג"ח) כשהרחה הקב"ה שכל הגוים יורדים לגיהנם כתיב שם אל ארץ תחתית]: **והאיכא תפתה.** תימה לגא מתיב מעלקוה וכ"ת מפרש בעלוקה שם חכם כמו לחיתיאל והא דמוקי ליה בחסכת עבודה זרה (דף יז.) בגיהנם היינו משום דכתיב בתריה שאול ועולה ואם אבדהם אבינו ומסיק להו ומקבל להו דבספיקתא לא חשיב ליה בשם שלמה וגם בני דבני' [ב] ול' דבריס [ג] כתבוסים בתוכו ספר לא חשיב עלוקה ומע"ג לגא חשיב נמי יקא היינו משום דשמח הוי בכולל מגור והפייט [ע] נמי יסדו בשם גיהנם בזוכת חין לור חלף יקדו בהבהבי עלך: **אם** בין הנהרות הוא. משמע דבין הנהרו' לחו היינו בגל ולגא כפ"ס שפי' בי' יוחסין (קדושין דף עב.) גבי בין הנהרות הרי הוא כגולה ליוחסין ובפירקין (דף כב:) נמי חמרי בגל נמי מקיף לה פרת מחד גיסא ודגלת מחד גיסא: שהן

הגהות הב"ח

(ה) גמ' על עסקי חנם: (ו) תום' ד"ה והא ליכא וכו' וגם בג' דברי'. נ"ב כלומר במלכים של ג' דברים: (ז) בא"ד ומכאן דברים בשמות שלמה שכתובין בחותו ספר:

גליון הש"ס

רש"י בד"ה ולא מבשקר אינהו מבירוי. וכן לפ בשקלוס יומות דף קכ ע"ש: שם בד"ה על עסקי חנם עריות כל"ל. וכדלקמן ביומא פרק יוה"כ נאכל במלריס חנם זה עריות מהכתי"ם:

לעזי רש"י

פנ"ק. בורג.

מוסף רש"י

כעובי דינר זהב. דכר מועמן, לפ חסר זהבה דנעשה בו נס (חגיגה כז.). שתי תמרות. שני דקליס (סוכה לב:). **בני בן הנום.** ממוך לירושלים (שם).

רבינו חננאל

עוברי בעמק הבכא וגו'. עוברי אילו בני אדם שעוברין על רצונו של מקום. בעמק, שמעמיקין להם גיהנם שעה אחת. ואתי אברהם ומציל להו לבר מהבא על הגויה דמשכא ערלתיה, כר"ל דאמר אין אור שולטת בפושעי ישראל קל וחומר ממזבח הזהב. ורשעים אפילו על פתח גיהנם אין חוזרין בתשובה ברשעי אומות העולם הוא. שלשה פתחים יש לגיהנם כו'. מתני' וביניהן כמלא שתי רבקות. פי' מלשון עגלי מרבק. של שלש בקר דברי רבי מאיר. ר' יהודי אומר של ארבע ארבע בקר. תנא רבקה נכנסת ורבקה יוצאה. ת"ר כמה ראשה ורובה של פרה אמתים. וכמה עוביה של פרה אמה ושני שלישי אמה.

תורה אור

1. לָךְ דְּמִיָּה תְהִלָּה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן וּלְךָ יְשֻׁלַּם נֶדֶר: תהלים סה ב
2. עֹבְרֵי בְעֶמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ גַּם בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה: תהלים פד ז
3. וַיְצָאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפֹּשְׁעִים בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דֵרָאוֹן לְכָל בָּשָׂר: ישעיהו סו כד
4. כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ: שיר השירים ו ז
5. הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: ויקרא כב לג
6. כִּי אֲנִי יְיָ הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי: ויקרא יא מה
7. וַיֵּרְדוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׁאֹלָה וַתְּכַס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֹּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקָּהָל: במדבר טז לג
8. וַיֹּאמֶר קָרָאתִי מִמְּצָרָה לִי אֶל יְיָ וַיַּעֲנֵנִי מִבֶּטֶן שְׁאוֹל שִׁוַּעְתִּי שָׁמַעְתָּ קוֹלִי: יונה ב ג
9. וְסִלְעוֹ מִמְּגוּר יַעֲבוֹר וְחֹתְמוּ מְנֹס שָׂרָיו נְאֻם יְיָ אֲשֶׁר אוֹר לוֹ בְּצִיּוֹן וְתַנּוּר לוֹ בִּירוּשָׁלָם: ישעיהו לא ט
10. הֲיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ בָּאֲבַדּוֹן: תהלים פח יב
11. כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת: תהלים טז י
12. וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן מִטִּיט הַיָּוֵן וַיָּקֶם עַל סֶלַע רַגְלַי כּוֹנֵן אֲשֻׁרָי: תהלים מ ג
13. יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֹנִי וּבַרְזֶל: תהלים קז י
14. כִּי עָרוּךְ מֵאֶתְמוֹל תָּפְתֶּה גַּם הִיא לַמֶּלֶךְ הוּכַן הֶעְמִיק הַרְחֵב מְדֻרָתָהּ אֵשׁ וְעֵצִים הַרְבֵּה נִשְׁמַת יְיָ כְּנַחַל גָּפְרִית בֹּעֲרָה בָּהּ: ישעיהו ל לג